

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
dajih ob torekih, četrtekih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerje pa ob 7.
uri večer. — Obejane izdanje stane:
za eno leto . . . 1.—, liven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50
za pol leta . . . 6.— . . . 9.—
za vsa leta . . . 12.— . . . 18.—
Naročnine je plačevati naprej na naročbo
brez priložene naročnine se uprava ne
ozira.

Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.
liven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se račun po tarifu v petiti; za
naslove s debilimi šrkami se plačajo
preostor, kolikor obsega navadnih vsi
Psalana, osmrtnice in javne zahvale,
maši oglaš itd. se računajo po pogodu

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, kor nefrankovano se
sprejemajo. Rekepi se ne vrstajo.

Naročnine, reklamnije in oglaš spre-
jema upravitelstvo ulica Molino pie-
sole št. 3. II. nadst. Naročnine in oglaš
je plačevati lico Trst. Odprto reklama
oije se preste postnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinosti je moč.

Vabilo na javni shod,

ki ga priredi politično društvo „Edinost“ pri-
hodnjo nedeljo dne 12. t. m. ob 4. pop.

v Škedenju.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednikov.
 2. Vedenje italijanskih poslancev v držav-
nem zboru toliko ozirom na splošni po-
litični položaj, kolikor na naše primorske
razmere.
 3. Eventualni predlogi.
- Lokal, v katerem se bode vršilo zborova-
nje, priobčimo prihodnjic.

Kaj sedaj?

Ali se nismo tako vprašali že sto in stokrat,
odkar se zavedamo čudnih odnošajev v avstrijski
politiki? To vprašanje je stereotipno, že v navadi
po vsakem važnem d. godku, po vsaki veliki spre-
membi. Kaj sedaj? smo vprašali, ko je odšlo mi-
nisterstvo Taaffejevo? Kaj sedaj? smo vprašali,
ko sti sledili kosilicijsko in uradniško minist-
stvo. — Kaj sedaj? smo vprašali, ko je nastopil
grof Badeni in — Kaj sedaj? vprašujemo, ko je
odšel Badeni in je prišel za njim baron Gautsch.

Da, kaj sedaj?

V znamenju, v kakoršnem je odšel z mini-
sterskega fotelja grof Badeni, — v takem zna-
menju je pač šlo še malo avstrijskih ministrov,
ali morda celo nobeden; in v takem znamenju, v
kakoršnem je nastopil baron Gautsch, v takem
znamenju je nastopilo še malo avstrijskih ministrov,
ali cele nobeden.

Bilo je že viharnih dob, v katerih so zase-
dali in ostavljali svoje fotelje avstrijski ministri,
vendar so bili oni viharji povse različni od današ-
njih viharjev. Ne ve se sicer, do kje bi bili pritir-
ali Nemci v svojem fanatizmu, da ni odšel grof
Badeni. Kajti to je gotovo, da so bili duhovi raz-
draženi tako, da bi bili zmožni najskrajnejim či-

nom. Badeni je odšel, toda odšel je smehljajočim
licem, odšel je z onim nasmehom na licu, ki pravi:
Debro, menite, da bode bolje, ako mene ne bo.
Ali vedite, da one utehe, katere ste zahtevali od
mene, Vam ne bode mogel dati tudi moj naslednik;
in kakor mene, utegnute še proklinjati tudi njega.

Badeni je odšel, odšel je oni, ki je hotel
vsaj gori na Češkem malce obračunati s plesnivimi,
zastarelimi odnošaji, ki je hotel malce posegniti
do dna, nad katerim je že rasel mah naveličanih
odnošajev in kateri mah je le tu in tam prodrl s
paličico jeden ali drugi prednik, kateri pa ni imel
nikoli ni toliko poguma, ni toliko dobre volje, da
bi krepko roko odstranil škodljivo zelenjad. Grof
Badeni je hotel malce pobrskati na dnu, a hipoma
je zavrelo med bitji tam doli: Motil si pokoj naših
glebočin, zato te hočemo pogaziti!

In to so storili strupeni elementi. Grof K.
Badeni je moral oditi, ker so tako hoteli zli du-
hovi. Ali mi vprašujemo po vsej pravici: Kaj
sedaj?

Da, kaj sedaj? Ali se izkaže baron Gautsch
rešitelja „pogaženega“ nemštva? Ali jim bode
mogel, smel ustreči? No, sedanja večina je že pe-
kazala svojim nastopom, da Gautsch vendar še ni
isti vitez, pred čegar mečem in oklopjem bi se kar
ustrasila ona tako, da bi se umaknila do nesvide-
nja. In tako bi se utegnile zgoditi, da pridejo ob-
strukcionisti lepo z detja pod kap.

Toda tu nam ni namer, da bi ugibali o raz-
merju, kakor se isto razvije v bližnji bodočnosti
med bar. Gautschem in posamičnimi strankami na
jedni strani, in med strankami samimi na drugi
strani. Saj se vrste neprestano pogajanja, dogodki
sillije na rešitev tako ali take in baron Gautsch
ima morda le malo ur več na razpolago, da se
odloži za način, po katerem hoče premagati hipne
težave in rešiti vsaj one naloge, glede katerih je
dolžan, po vnaprejeti obvezi in svoji časti kakor dr-
žavnik, da jih reši.

Ali e. jednem naj se ne varaje nikjer! Naj
se tudi posreči bar. Gautschu, da potelaži stranke
v tolike, da začne zopet delovati parlamentarna

manjšina in da se rešite oni eve najnujnejši vpra-
šnji: nagedbeni provizorij in proračunski provi-
zoriji te državne polovice za leto 1898. — in
naj se tudi rešijo nadaljnja vprašanja, ki razvne-
majo duhove med parlamentarci: vprašanje glade
predsedništva zbornice, vprašanje o predlegu
Falkenhaynovem in vprašanje jezikovnih naredeb
za Češke in Moravsko — to jedno je gotovo in o
tem naj se ne vara nikdo: rešenje bode le hipno!
Te bode le palijativno sredstvo, ki elajša morda
položaj za trenotek; definitivno rešenje ne bode
te iz sedanje krize in še vedno ostane zapisano
na steno tiste usodne vprašanje: Kaj sedaj? Na
te vprašanje treba odgovoriti enkrat definitivno.
Ni težko odgovoriti na to vprašanje. Odgovor je
jako jednostaven za onega, ki gleda stvarjem na
dno in se ne zadovoljuje s tem, da živimo le od
danes do jutri, kakor je tako stara tradicija med
državniki avstrijskimi. Prav za prav so že davno
dali potrebnega odgovora pametni, bistri in daleko-
gledni ljudje. Toda njih nasveti in njih svarila so
se razbijali ob tesnosrčnosti merodajnih činiteljev,
ki najraje hodijo po starih izvoženih petih; ali pa
so se razbijali ob trmi gospodovalnih strank, ka-
terim niti ni do tega, da se reši avstrijska kriza,
temelječa v narodnih prepirih, ampak jim je celo
do tega, da ostanejo ti prepri v permanenci, ker
le ob zublju narodnih bojev si oni najbolje grejejo
svoje grešne kosti.

Toda pustimo na strani trmo gospodovalnih
strank. Saj ta trma ni glavna nesreča. Te trme
bi bili lahke zlomili že davne naši državniki s
pomočjo avstrijskih narodov. Ti narodi imajo svojo
življenske korist na tem, da se država reši iz večnih
kriz, kajti ti narodi vedo dobro, da je njih bodočnost
tesno spejena z bodočnostjo države. A ravno tega
niso hoteli nikdar umeti naši avstrijski državniki
v svoji tesnosrčnosti: grozo so valikdar odbijali
od sebe misel-rešiteljico, da bi se oprli na one, ki
so najboljši Avstrijci, ker morajo biti že iz zdravega
narodnega egoizma: na avstrijske narode! Ta
tesnosrčnost avstrijskih državnikov in pa njih okle-
panje povsem krivega domnevanja, da se narodi

PODLISTEK

Zvonar-topničar.

Po Šenoi poslevení Večeslavov.

III.

Bilo je petindvajsetega meseca rožnika, a po
rojatvu božjega Sina leta 1593. Zagreb je bil poln
tujega in domačega ljudstva v orožju, in brez orožja
kakor listja in trave. Došel je od Siska tudi go-
spod ban. Čast mu, do Boga! Zopet je sedel na
Griču mesni svet in sodnik in Štefan Svastović,
Tomaž Gradnaja, notar Čenci, a v kota pri peči,
peneči se od jeze, ehmeštar Nikola Celiná. Pred
svetovalecem pa je stal zvonar Janko.

„Kako je, Janke?“ je vprašal sodnik.

„Dobro, sodnik.“

„Si bil pri Sisku?“

„Bil sem, pri moji veri.“

„A top?“

„Doli je na dvorišču, v blatu na starem me-
stu“, se je nasmehnil zvonar. „Toda čujte“, je na-
daljeval zvonar. „Uf, slavna gospoda, še se mi
dela skomina, mislil sem, da je konec sveta. Pri-
peljali smo staro, železno mrcino pod Sisek. Na-
polnil sem si žepe smodnikom, vzel tudi gobo, ka-
men in kresalo. Čada božja! V Sisku so bili du-

hovniki, enstran kupe pogani i Turki, za mestom
Siskom platneno mesto, a v njem naš gospod ban
Erdödi in naši Hrvati in gospod general Ašperg
in njegovi železni Švabi na konju. Mislite-li, da
so se preplašili pogani? Da, brigalo jih je! Imeli
so generala Hasana, živega vraga. Vzdignil je
konjski rep, da bi ga Bog kaznoval, prišel ropo-
tati na bobne, kakor da bi grmelo in udri na naše.
Grmelo je, moj Bog, kakor na procesiji v Reme-
tah. Tega so se najbrže prestrašili naši. Turčin je
pritiskal, a naši smuk pa smuk nazaj, od koder so
prišli. Brrr! To vam je grmelo in bliskalo, da ni
bilo treba ne soluca ne lune, tako je švigalo iz
velikih in malih pušk. A evo vam vraga! Pritis-
nila sta gospodin Ašperg in železni Švabe z desne,
gospodin ban z leve, udri, užigaj, a Turčinu pe-
magaj Bog! Beži kame, ne gledaj v mene, kričali
smo vsi. Udri obrezanca, pak so se napili Kupe za
poslednjo žejo in v pogibelj. Toliko pogonov je
plavalo po Kupi, da bi jo bil mogel preiti se suho
nego. Tudi general Hasan je dobil svojo po glavi,
ne prebudi ga ni vrag več. To je slava! Kaj, go-
spoda? Pri Sisku ni več Turčinov, a vi zahvalite
se Bogu, da živite, ker ne veste, kaj je turški strah.“

„A veš-li ti?“ vprašal ga je važno sodnik.
„Bogme vem. Treslo me je kakor groznica.“

„Kake je bilo s teboj?“ zaupil je Svastović.
„Kako je bilo s teboj?“ kričal je Gradnaja.
„Kako? E tako! Dober je strah, komur ga
je Bog dal, misli sem si. Janko, ti si čevljar, ne
utakni prerano svojega nosu! Ni, da moraš biti prvi.
Položil sem avoj zagrebški top pred jamo, nabasal
ga s smodnikom ter dodal kameno kroglo. Naj
pridejo Turki, prestrašijo se. Dokler so se pa me-
šali in motali na polju, sedel sem mirno v jami za
topom, kresal in čakal na Turke. Došli so in be-
žali za Kupo. Vraga, mislil sem, srameta bi bila,
ako se ne oglasi zagrebški top. Šuk! puk! užgal
sem ga v Turke. Zagrmelo je, Bog mi priča, ka-
kor da bi se rušilo nebo, a moj top pravil se je
kakor kokoš. Čajte čudo! Naš stari top pogodil je
v srce velikemu bobnu, katerega so nosili bežeči
Turki. Sedaj niso mogli več grmeti. Zato so se
razkadili ter se obrnili do mene. Nisem morec, da
si dam odrezati glavo, ter hajdi, Janko, skrij se
v grmevju, a oni, ni pet mi šest, so zabili železnim
klinom topu lukažo in bežali dalje v Kupo. Ali mi
smo vendar premagali, gospodin ban Erdödi, Aš-
perg in jaz. Donesel sem top, evo ga doli v blatu,
a vi dajte mi Marico.“

(Priča še.)

avstrijski morajo pokoriti volji „superijornih“ Nemcev — le ti dve slabosti državnikov in birokracije sti krivi, da je v Avstriji sploh še na dnevnem redu narodno vprašanje, ta provzročitelj sedanje akutne krize.

Žal, da kažejo vsa znamenja, da še ni prišlo spoznanje v avstrijske državnike. O tem nas je prepričal uvodni članek, ki ga je priobčil oficijozni „Fremdenblatt“ od minole nedelje.

Članek je v odgovor na manifest dr. Riegrovi narodu češkemu. Sosebno pa se protivi izjavi edinega moža češkega, da treba pomnožiti kompetenco deželnih zborov, ker centralnega parlamenta ni možno voditi ob sedanji organizaciji in prerazsežnem njega delokrogu.

„Fremdenblatt“ meni pa, da so najnoveji dogodki v Pragi najsijajnejše ovrgli menenje Riegrovo. Ti dogodki da so dokazali, da ne smemo niti misliti na to, da bi se razširil delokrog deželnih zborov, ampak jedina rešitev je v tem, da se še pomnoži državna avtoriteta. V podkrepljenje svojega menenja povprašuje „Fremdenblatt“: Kdo jamči gospodu Riegrovi, da v deželnih zborih ne pride do istih katastrof, kakor je prišlo sedaj v državnem zboru? In potem bi bili zopet v istih bojih kakor smo sedaj.

To menenje „Fremdenblatta“ je opravičeno. Tudi mi nimamo nikake nade — in to svoje menenje smo že večkrat podprli tehtnimi argumenti — da bi se narodno vprašanje moglo rešiti v deželnih zborih! Ali kakor ima prav „Fremdenblatt“ v tem pogledu, tako je kriv njega zaključek, da je vsega dobrega pričakovati od avtoritete države. Treba namreč prav umeti, na kaj je mislil oficijozni list, ko je napisal te besede. Kadar ti ljudje govore o potrebi močne centralne oblasti, o potrebi jake avtoritete, takrat mislijo le na — vlado. Ali pa mere res vlada — in naj je nje roka še tako železna — kar dekretirati: narodi, odslej se ne smete prepirati več? Ali more ona zaukazati, da bi se jedni edpovedali svoji gospodstvaželnosti, drugi pa svoji borbi za svoja prava? Ali je sploh možno misliti na resnično „spravo“ s pomočjo kakoršne-koli železne roke?

Ne, „Fremdenblatt“ nam ni dal dovoljnega odgovora na vprašanje: Kaj sedaj? marveč je dokazal le, da še živi stara tesnosc državnikov, ki ne morejo in ne morejo umeti, da so narodi živ organizem, se svojo veljo in svojimi težnjami, ne pa zgolj masa, dajajoča material za številjenje „glav“ prebivalstva, katero treba voditi, kakor vodi pastir svojo čedo.

Kaj sedaj? Da, sedaj treba v prvi vrsti, da se državniki avstrijski otresejo označene tesnosrčnosti in da pridejo do spoznanja, da narodne boje in po takem tudi sedanjo krizo je možno odpraviti le tako, da se zamaši vir sedanjim bojem. To pa je možno le tako, da se čim le možno zmanjšajo plosče pojedinih narednosti, ki se drgnejo sedaj jedna ob drugo in provzročajo iskre. Te pa dosežemo s tem, da prepustimo vsaki narodnosti, da bode sama odločala o svojih duševnih potrebah. Torej ne v deželnih zborih, ne v državnem zboru in ne v „močnih“ vladah je pravo sredstvo za pomirjenje duhov, ampak le doma, med narodi samimi. Začeti pa bi že moral državni zbor z velikim epohalnim delom: izreči bi moral veliko načelo, da se sam neče na dalje brigati za narodne prepire, ampak da odreja le, da se določijo za vsako narodnost potrebni organi, ki bodo skrbeli za kulturne potrebe dotičnega naroda! Veliko načelo narodne samouprave mora proglasiti državni zbor.

S tem smo mi se svoje strani odgovorili na vprašanje: Kaj sedaj? Le tako se toliko državni zbor, kolikor tudi deželni zbori odtegnejo narodnim prepričim in se jim edpre pot za vspesne dele za splošno materialno blaginjo. In dokler ne prodre to spoznanje in se ne izvede ideja narodne avtonomije, dotlej bode trajale sedanje mrzlične stanje, in naj je na krmilu baron Gautsch ali grof Badeni!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 7. decembra 1897.

K položaju. Najbolje pejasuje politični položaj v Avstriji dejstvo, da je rekel baron Banffy v včerajšnji seji ogerske zbornice, da ni nade, da bi se v Avstriji parlamentarnim putem rešil negotbeni provizorij. V tem zmislu se glase tudi današnja

dunajska poročila. Na desni so baje sicer nekoliko mirnej in hladnej in pripravljene za spravo, ali levica je odločno odklonila predloge barona Gautscha. Zmernej Nemci da se izgovarjajo na svoj — strah pred radikalnimi življi.

Danes so se sicer zopet sestale razne skupine nemške, ali sklep je baje že storjen in današnje posvetovanje je le gola formalnost. Trojno pot ima sedaj baron Gautsch pred seboj: ali začne odločen boj proti levici, ali razpusti državni zbor in razpiše nove volitve, ali pa se odloči, da bode vladal — brez parlamenta!

Katero pot nastopi baron Gautsch?

Mož je sedaj prilično tam, kjer je bil — grof Badeni!

Ogerski državni zbor. V včerajšnji seji je finančni minister predložil svoj ekspozé. Zatem je predložil ministerski predsednik Banffy oni zakonski načrt, o katerem govorimo v notici „K položaju“ v današnjem jutranjem izdanju. S tem zakonskim načrtom ureja Ogerska samostojno, če tudi le začasno, svoje razmerje do Avstrije glede carinarskih in bančnih stvari. Baron Banffy je rekel, da smatra za svojo dolžnost, da predloži ta zakon, ker ni upanja, da bi se v Avstriji izvršil negotbeni provizorij parlamentarnim, konstitucionalnim putem. Previzorični načrt tega zakona zadobi pravno meč s 1. januarjem 1898. in bode veljal za jedno leto, a ugasne z onim dnem, ko bi se pogodba sklenila definitivno. Ako bi se ne izvršila taka pogodba do 1. maja 1898., tedaj bi bila ogerska vlada primorana, da predloži predlogo za konečno uravnavo stvari, označenih v današnjem zakonskem načrtu. Ako pa bi v dobi do konca decembra 1898. nastala kaka izprememba v razmerju mej Avstrijo in Ogersko, tedaj bode primorana ogerska vlada, da predloži zbornici nemudoma potrebne predlogo v varstve gospodarskih interesov Ogerske, eventualno, da ukrene potrebno potom naredbe. — To je sila važna vest, iz Ogerske, ki utegne imeti usodnih posledic.

Proračun finančnega ministra ogerskega za l. 1898. se glasi: Redni stroški znašajo 449,084,928 gld., redni dohodki pa 470,605,451 gld. Prebitok znaša torej 21,521,223 gld. — Izredni stroški pa znašajo 49,156,342 gold. in izvenredni dohodki 27,710,840 gld., preostaja deficita 21,445,502 gld. Skupni stroški znašajo torej 498,240,570 gold. in skupni dohodki 498,316,291 gold., preostaja prebitka 75,721 gld. V primeri z letom 1897. plus 13,086 gld.

Irci samostojni. Naši čitatelji vede najbrže, kdo so Irci. No, Irci so narod, ki se v nečem podobni Slovencem, to je v političnih rečeh. Kakor nas Nemci in Italijani, in Madjari Hrvate, tako zatira Irce Angležka. No v jednem obziru so Irci še na slabšem. Prej samostojno kraljestvo, da-si združeno z Angleško po naslovu, kakor je Portugalska združena s Španjsko, hotela jim je vzeti, Anglija sedaj tudi to samostojnost in prikleniti Irsko svoji državi, da se na ta način še bolj razširi Angleška. Vsled tega so se bili hudi politični boji mej Angleško in Irsko, katerim bojem so dali izraza Irci baš letos ob jubileju kraljice angleške na poseben način.

No, kakor se čuje, so se stvari pred kratkim zasukale na bolje glede Irske in baje dobe zatirani Irci svojo vlado, kakor jo ima Angleška in Škotska. Tako se je baje izjavil angleški državni tajnik. No, ako je temu poročilu verjeti, bi se Irci skoro pomirili in le častno bi bilo za Anglijo, ako bi hotela biti pravična zatiranim. Tako naj bi tudi naši državniki ugodili pravičnim zahtevam avstrijskih Slovanov in tudi za Avstrijo bi bilo le častno, ako bi konečno dala svojim Slovanom, kar jim gre. Posledica temu bi bila, da bi imela avstrija v svojih Slovanih najboljših in najhvaležnejših državljanov. In le taki so najzanesljivejša opora državi.

Velikanske antisemitske demonstracije so bile sicer v Bukarešti. Na tisoče in tisoče ljudi se je valilo po ulicah. Množica je razdejala na stotine prodajalnic. Celó železne raulleaux so razdejali izgredniki. Tudi izrealitski tempel je napadla množica. Oni del mesta, kjer bivajo Židi, je razdejan popolnoma. Tudi v Galacu so bili veliki antisemitski izgredi.

Različne vesti.

Radi jutrnjega praznika izide prihodnja številka „Edinosti“ v četrtek zvečer ob navadni uri.

Izjave soglasja z manifestacijo občinstva ljubljanskega, ozirom na sedanji politični položaj. — Tudi občinski zastop v Škofji Loki odposlal je parlamentarni komisiji desnice državnega zbora adresu, v kateri se pridružuje izjavi občinskega zastopa ljubljanskega, izražuje svoje veselje na solidarnem postopanju državnoborskih poslancev vseh slovanskih narodov, čestitajoč ob jednem velezaslužnemu predsedništvu državnega zbora radi njegovega možatega postopanja proti siloviti in predrzni obstrukciji.

Pol. društvo „Edinost“ je odposlalo županu Hribarju brzojavko: „Politično društvo „Edinost“ soglaša popolnoma ter pozdravlja navdušene sklep glede solidarnosti avstrijskih Slovanov.“

Slovenski visokošolci na Dunaju so doposlali brzojavko: „Priateljsko zbrani slovenski visokošolci pozdravljamo iskrenim veseljem krepko resolucijo ljubljanskega občinskega sveta ter pričakujemo, da v eventualno kritičnem položaju bode ljubljanski župan z isto odločnostjo kakor sedaj praški zastopal slovenski značaj našega stolnega mesta.“

Občinski svet novomeški je sklenil resolucijo, s katero izraža najgloblje obžalovanje radi nečloveškega, vsem zakonom omike in dostojnosti nasprotujočega postopanja obstrukcije, s katerem se je onemogočilo vsako delovanje in sta se postavila v nevarnost parlamentarizem in konstitucionalizem v naši državi. Občinski odbor novomeški častita zajedno predsedništvu zbornice in njega možatem postopanju. Županu pa se naroča, da obvesti o tej resoluciji predsedstvo zbornice na Dunaju.

Bolje pozno, nego nikdar. Tržaško c. kr. policijsko ravnateljstvo je zavkazalo, ravnateljstva tramwaya, naj se isto drži pogojev, pad katerimi je slav. vlada pred 17 leti dovolila tramwayevi družbi, da sme zasnovati svoje podjetje tudi v mestu Trsta. V pogodbi je zapisano namreč, da omenjena družba ne sme jemati v svojo službo nego same avstrijske podanike. Policijsko ravnateljstvo zahteva torej po vsej pravici, da se morajo odpustiti vsi tuji državljani, ki so še v službi rečnega društva, ter da se njih mesta morajo popolniti z domačimi.

Družba je namreč zlorabljala dobrohotnost viših oblastev s tem, da je — osebno poslednji čas — najemala večinoma italijanskih podanikov, take, da jih šteje že nad 80, ako ne še več. „Piccolo“ in „Mattino“ pretakata grenke solzice na žalostni usodi edpuščenih ter presita in peziujata slav. policijsko ravnateljstvo, naj premeni svoj odlok vsaj v toliko, da ne bode veljal za one, ki so že v službi! Še več, ta dva zagovornika vseh laških (slovenski naj le poginejo!) revežev kličeata vse meščanstvo na pomoč proti odlokom slav. c. kr. oblasti! !!

Mi bi ne imeli nič proti temu, ako bi vedeli, da se tudi z našimi ljudmi postopa vsaj tako humanitarno, kakor se postopa s tujci; tuda omenjena ultralibonska lista (pardon, eden je polioficijozen), ne zagovarjata revežev kakor takih, nego zagovarjata iste le zato, ker so iz Italije! Ko bi židje imeli kaj arca, spregovorili bi besedo — le eno besedo — v korist preganjanim delavcem tržaške plinarne, ki niti mej seboj ne smejo spregovoriti slovenske besede, ako nočejo biti edpušeni z dela!!

Prepričani, da bode imel odlok c. kr. policije za nas avstrijske podanike le dobrih posledic, si ne moremo kaj, da ne bi priporočali merodavnim činiteljem, da naj nas vsaj oni branije proti luti gonji enih gospodov, ki imaje važno besedo na našem magistratu. „Klin s klinom“.

Sočutje „Piccolo“. Danes niti „Piccolo“ ne skuša več, da bi kaj navel proti zakonitosti odredbe tukajšnjega policijskega ravnateljstva, pač pa priznava, da je družba res obvezana vsprejemati le avstrijske podanike v svojo službo. Pač pa se nam kaže danes dobro in umiljeno dušo. Usmilijo se mu de srca oni siromašni očetje, ki so v nevarnosti, da zgube svoje službe od danes do jutri in ne da bi bili popred opozorjeni na to. In to de so ljudje, ki so dolgo vrsto let poštno oprali ali svoj posel. A sedaj trka glad na vrata njihova in njihovih otrok. Ali je prav, ali je to človekoljstvo — tako jadikuje „Piccolo“ — da mora trpeti oni, ki si ni v svesti nikake krivde

In potem modruje dalje: „Vse prav, da treba spoštovati zakon. Ali ko se zakon ni spoštoval 17 let, in je med tem toliko ljudi dobilo pravice, poplačavši jih s trdim delom, zahteva že pravičnost, da se radi zakona ne kršije ta prava, kajti treba pomisliti na pregovor, da največje pravo je največja krivica. (Summum jus, summa injuria)“. Zato se nadeja „Piccolo“, da se vsi odpuščeni pokličejo zopet v službo.

Ta pa res ni slaba: „Piccolo“ zahteva, naj bi zakon zatisnil jedno oko, ker tako zahteva človekoljubje. „Piccolo“ je postal sentimental in se mu do srca smilijo ljudje, ki so vsikdar in pošteno vršili svojo dolžnost, in zgraža se na tem, da bi take siromake kar hkratu hoteli vreči na cesto.

Ali ste je videli, sočutje „Piccolovo“? Lepo, prav lepo je to od „Piccola“. Samo nekaj nam ne ugaja na — tem sočutju, to namreč, da se isto oglašajo le tedaj, kadar so v stiski tujci, dočim spi kakor mrha, kadar trpe krivico domačini. Kje je bilo sočutje „Piccolovo“, ko so iz plinarne gonili na cesto ljudi, ki so bili istotako glavari družin, ki so istotako leta in leta pošteno vršili svojo dolžnost? Kje je bilo sočutje „Piccolovo“, ko so v letošnjem letu magistratni organi kar hkratu in povsem nenadejano gonili z dela naše okoličane? Poštene občane-domačine, z dela, ki se plačuje iz istih blagajnic, v katere isti delavci-okoličani pošteno nosijo svoje krvavo zaslužene novce, davke in dake? Kje je bilo sočutje „Piccolovo“, ko so njegovi somišljeniki propovedovali v mestnem zboru kruti nauk, da treba okoličanskim pericam-domačinkam, odtegniti tisti bore njih krvavi zaslužek? Kje je bilo sočutje „Piccolovo“, ko so mestni organi neusmiljeno podili s trgov siromake prodajalke okoličanske, ki trpe kakor živina po cele dneve, da si prislužijo par novčičev? Take bi lahko povpraševali dalje in dalje. Samo jedno vprašanje še: ali meni „Piccolo“, da zakoni sočutja in človečnosti veljajo le za italijanske podanike — in sicer tako, da bi se pred istimi morali umakniti pisani zakoni — dočim za domačine ne veljata sočutje in človekoljubje niti tedaj, ko sta v popolnem soglasju s pisanimi zakoni? Te naj nam pojasni sedaj „Piccolo“, da bomo vedeli pravo razliko: zakaj naj bi na jedni strani za italijanske podanike veljali zakoni sočutja vključno z pisanim zakonom, in zakaj naj bi se na drugi strani celo gazili pisani zakoni, da se le mereta odrekati sočutje in človekoljubje do domačinov?

Hvala lepa na takem sočutju, ki pozna usmiljenje le do tujcev in ne do domačinov. Še posebej hvala na takem sočutju, ki zahteva, da bi morali molčati, ko ptujec jemlje domačinu kruh iz-pred ust!

O to „sočutje“ „Piccolovo“!

Imenovanja na pošti. Poštnimi asistenti so imenovani praktikantje: J. Dolinar za Št. Peter, A. Bučar in J. Kebé za Ljubljano, A. Delkin za Gorico, Fr. Zore za Opatijo, A. Martinis za Pulj, P. Budinič, A. Felszegy, F. Kalister in F. Forster za Trst. Poštini praktikantom je imenovan jurist Milan Borštnar in sicer za Ljubljano.

Truplo pokojnega poveljnika mornarice, barona Sternecka, prepeljejo v Pulj, kjer je položeno v rodbinske rakev. Pokojnik dobi menda dva naslednika, ker se namerjajo baje ločiti odslej poveljstvo mornarice od načelnštva oddelka vojne mornarice v vojnem ministerstvu. Za prvo mesto je baje določen nadvojvoda Karol Stefan, za drugo pa admiral Spaun.

„Ven žnjim!“ Pišejo nam: Sinoči mi je bila prilika, da sem — toda čisto slučajno — prisostvoval nekemu pogovoru socialiste. Jaz v resnici niti misli nisem na to, da bi delal napotje socialiste, in vendar sem jim bil napot. Prišlo pa je takole: Sinoč sem prišel v neko gostilno popit čašo vina. V sobi je bilo kakih 16, večinoma znanih mi obrazov. Bili so namreč voditelji naših slovenskih socialistov. S prvega se niso menili zame, in n-hote sem bil navzoč na njihovi konferenci.

Tajnik eksekutivnega odbora na Dunaju, g. Dušek, je začel razlagati novo organizacijo. Ker pa me stvar ni zanimala mnogo, nisem se brigal za njegovo razlaganje. Bolj pa me je zanimala druga točka. Isti govornik je poročal namreč, da list „Delavec“ napreduje — rakovo pot. Meseca oktobra da je imel list znaten deficit. Tudi to me

ni zanimalo posebno, saj vemo, da slovenskemu novinstvu sploh ni postljano z rožicami. Pač pa me je zanimalo vrio, kakor so obrazložili vzroke nevspevanja omenjenega lista. Dušek je menil, da glavni vzrok temu je „nezavednost“ delavcev, potem pa da so krivi zlasti tudi socialni demokratje ljubljanski, ki niso še ničesar storili v podporo „Delavca“ in „Svobode“. — Na to se je oglašil sodrug Kopač. Pritrdil je, da je „Delavec“ res na slabih nogah, a temu da so krivi delavci sami, ker raje kupujejo tiste „škarje“, ki čujejo na ime „Brivec“, da se le moreje smejeti. Potem kupujejo delavci tudi „Edinost“, ki še nikdar ni storila najmanjše stvari za delavce, ker tudi ne more storiti in ne sme. „Edinost“ da ne more podpirati dve stranki hkratu: delavce in kapitaliste!

Prav zanimal me je ta pogovor in rad bi bil poslušal dalje. Toda oni so postali pozorni name. Pristopil je k meni socialist Kristan in me vprašal: „Ali sta vi člen naše družbe?“ Jaz: „Ne“. On: „Ste-li bil povabljen na današnje posvetovanje?“ Jaz: „Ne“. In tedaj so mi veleli: „Ven žnjim!“

Tako je prišlo, da vam ne morem poročati dalje. Odsel sem s prepričanjem, da so še mnogo mnogo zabavljali proti nam in našemu narodu. Parden! Nekaj bi bil vendar kmala pežabil. To namreč, da se je bahal sodrug Kristan, kako so združeni delavci vrgli grefa Badenija. Gosp. urednik! Recite, kar hočete, „sodrug“ Kristan ima prav. Pa le nekoliko. To sicer ne odgovarja resnici, da se bili delavci „združeni“, res pa je, prav gotovo je res, da se bili združeni zastopniki socialistov z židi, kapitalisti in Prusjaki. To je bila res mogočna koalicija, o kateri pa ne bi hotel trditi jaz, da je bila taka, da bi je bili mogli biti veseli delavci sploh, najmanjše pa naši slovenski delavci!!

Slovenski rokodelci.

Pripomba uredništva. Gospodje so se blagoizvolili zopet baviti z nami v javnem lokalu. Ujjudnost za ujjudnost: nam je sedaj dolžnost, da se tudi mi zopet malce pobavimo žnjimi. In sicer javno. Tej dolžnosti se hočemo odzvati čim prej.

Hinavci se! K naši včerajšnji notici o tržaškem antisemitnem društvu ne meremo si kaj, da ne bi dodali še par vrstic, saj stvar zasluži, da se spregovori kaj več o njej.

Mi smo že o svojem času, ko se je snovalo omenjene društvo, izražali svoje pomisleke o tem, da-li bode možne nam, da bi sodelovali zločencem zasnovaletji društva. Mi smo bili uverjeni v prvi hip, da jim je vse ukup le pretveza. Smoter jim ni bila borba nasproti brezverstvu in židovskemu kapitalizmu, marveč jedino le ta, da bi pomočjo tega društva povzdignili moč poznane klike, ki je v prvi vrsti italijanska. Že naslov društva kaže, da bi se moralo boriti proti semitizmu, kateri pa je v resnici mejnaroden, ker je brazdomovinski. In ker je semitizem mejnaroden, mora biti mejnarodno tudi orožje, s katerim se je boriti proti semitizmu. Ako torej antisemitsko društvo tržaške prezira to načelo, tedaj je isto samo izdalo svoje prave namene, namreč: da mu je „antisemitski“ samo — naslov, vse drugo pa popolnoma soglašajo z onimi elementi, proti katerim naj bi se društvo stavilo v bran. Ali ni to skrajno hinavstvo? Ali se gospodje od vodstva antisemitskega društva boje zameriti svojim „nasprotnikom v naslovu“, da odbijajo svoje slovenske somišljenike v antisemitizmu? Zdi se nam, da je tako in take izpoznavamo, da se nismo varali v njih, ko jim nismo zaupali; pač pa so se varali oni naši, ki so se nadejali, da so krščanski socialisti tržaški res to, za kar se izdajejo. Sedaj vedo tudi oni, da kis in olje ne gresta vkup. Nikdar ne bode mogoče delovati žnjimi; nespametno bi bile torej, ako bi se nadejali prijateljstva od ljudi, ki nočejo biti pravični niti tedaj, ko gre za dobro krščansko stvar. To nam mora ostati v spominu, da se sami tem tesneje oklenemo pravične misli in delamo sami v prosep stvari, za katero menda nočejo delati oni, ne z nami in ne brez nas, ker jih je zgolj zavrznost in hinavstvo.

Za božičnice darovala g.a. Franja Pertot 10 kron, gospa Metlikovič nabrala 25 kron 30 stotink, darovali so: redicina Ribarič 10 kron, g.d. Škerl 3 krone, g. Ivan i. Terezija Metlikovič 4 krone, g.a. Terezija Urbančič in g.a. Pitamic po 2 kroni,

g. S. Skrinjar, g.a. Marjeta Pirmak, g. Alojzij Vesel in g. Ivan Zelen po 1 kr., g. Ignac Šakel 30 st.

Za cerkvice sv. Cirila in Metoda ki se zida v Padričah (tržaška okolica) v proslavo pedesetletnice Njegovega Veličanstva, cesarja Frana Josipa I. so darovali nadalje: Neimenovani okoličan 10 gld. Nekdo v namen, da bi sveta Ciril in Metod prosila za slovanski rod, 10 gld. Med zborovanjem „Delalskega podpornega društva v Trstu“ nabranih 5 gld., g. Marija Kolar na novi cesti 5 gld., g. Heronim Štikel 2 gld., g. Ana Štrukelj 1 gld., g. Martin Kralj 50 nov. vsi trije iz Trebič. Skupaj 33 gld. in 50 nov. Prej izkazanih 163 gld. 12 nv. Skupaj torej 196 gld. 62 nv.

Vsem darovalcem priskrba hvala. Darovali so vsak po svoji moči in so pokazali s tem, da ljubijo rod svoj ter da so zvesti oni sveti stvari, kateri sta postavila temelj sveta brata Ciril in Metod. Določeno je, da se cerkvice blagoslovi prihodnje leto na god sv. Cirila in Metoda. Ker pa je pokriti še mnogo stroškov, prosimo rodoljube, da pripomorejo k pokritju po svoji moči. Tudi najmanjši dar se vsprejme priskrbo hvaležnostjo. Sosebno nam je skrbeti sedaj za primeren oltar. Odbor.

Vabilo na koncert, ki ga priredi „Narodna čitalnica“ v Postojni v nedeljo dne 12. decembra 1897 v hotelu pri „ogerski kroni“. Vspored: 1. Titi: „Ouverture“, svira orkester. 2. Iv. pl. Zajc: „Večer na Savi“, možki zbor. 3. B. Smetana: Šesterospjev iz „Prodane neveste“, s spremljevanjem orkestra. 4. H. Sattner: „Po zimi iz šole“, mešan zbor. 5. Pforch: „Gondolijerka“, ženski trospev s spremljevanjem glasovirja. 6. A. Hajdrih: „Slabo sveča je brlela“, možki četverošpev. 7. a) Nedvied: „Nega ni“, in b) „Čez leto“ samospjeva za sopran, poje g.d. M. Delena, c) O. Dev. „Kukavica“, „Jaz sem gelobčica“, in b) Hubad: „Slovenska deklica“, narodne, mešan zbor. — 9. F. S. Vilhar: „Mrtva ljubav“, samospjev za tenor, poje * *. 10. F. S. Vilhar: „Slovo“ možki zbor se samospjevom za bariton (poje g. I. Ditrich) in spremljevanjem „glasovira“. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Ustopnina za osebo 50 kr., za rodbino 1 gld. — Čisti dohodek je namenjen ubogi šolski mladini v Postojni. — Z ozirom na blagi namen se nadplačila hvaležno sprejemajo. — K obilni udeležbi vabimo vabi ODBOR.

Veliki ples „Tržaškega podpornega in bralnega društva“ bode dne 5. februarja 1898. v redutni dvorani gledališča Politeama Rossetti.

Za družino nesrečnega delavca Hlada: se je nabralo nadalje med dom. prijatelji: Anton Lulik, Ivan Maurič, M. Furlan, Alojz Petrovič, dva prijatelja, Andrej Čokelj, Cink Fran, Jože Kalin in V. Godina po 1 krono; Ivan Žigon 2 kroni; Ivan Markusa, Fran Godina in Branimir Bone po 20 stot.; Ivan Taučer in D. Zega po 10 stot.

Bralno društvo na Gradišču vabi svoje ude na redni občni zbor, ki bode dne 19. decembra t. l. v Čitalničnih prostorih točno ob 3. uri popoldne.

Novo društvo. Delavci na plavžih v Škedenji so ustanovili novo društveno zvezo železniških delavcev v Avstriji. Zveza je zadobila krstno ime „Servola“ in vlada je že potrdila društvena pravila. — Vsakako bode društvo imelo svoj nemški značaj.

Glas iz občinstva. Pišejo nam: Ako bi hotel pisati kroniko nedostatkov v upravi našega mesta, nabralo bi se tekom leta zares lepo število raznih interesantnih črtic iz javnega življenja tržaškega.

No, danes Vam zopet sporočam nekaj takega, gospod urednik. Minolo nedeljo dopoldne šel sem se svoje ženke po kursu. Kar hkratu naju je posulo od nekega smetali. V prvi hip nisem znal, kaj da pomeni to in sem že mislil, da izvira ta slučaj od izberne navade v Trstu, metati skozi okna smeti na cesto; pa kmalo sem se prepričal, da je bilo nekaj drugega. Nedaleč od nas je stal tisti voz za smeti in vanj je stresal „smetač“ odpadke, katere je nosil nekdo v posodi iz raznih hiš. Ker je bila burja, je pol teh smeti letelo po zraku in po ljudeh okrog. In to se je zgodilo v nedeljo dopoldne, torej ob času, ko je velika množica ljudstva na ulici. Zlasti pa še minolo kakor Miklavžovo nedeljo! Treba bi bilo, da vprašam slavni magistrat, ako se mune zdi skrajno grda ta navada, da se sploh pobirajo smeti po mesta ob času, ko so ljudje že vsi na nogah, zlasti pa še celo ob nedeljah! In pa s takim vozom, ki nim

nikakoršne priprave, s katero bi se preprečalo raznašanje hišnih odpadkov po barji. To so vendar skrajno patrijarhalne razmere in gospodje na mestni upravi politizirajo lepo, ne da bi vršili popred svojo dolžnost v gospodarskih stvareh mesta tržaškega? Menim, da bi bilo prvo gospodarstvo, potem, ako ostane časa, pa — politika. Taka je prava naloga vsake občinske uprave in ne — narobe. Nekdo.

Izpred porotnega sodišča. 6 let je že radi 38 ne veče v. Da, 6 let je že dobil 20letni Karol Milič iz Repniča, ker je dne 18. septembra med Nabrežino in Komnom napal 18letnega Alojzija Erfolja in mu žugal, da ga umori pri tej priči, ako mu ne izroči, kar ima denarja pri sebi. Napadeni je imel le 38 novč. pri sebi in je izročil to svotico napadalcu. Oče napadenega je prijavil ta dogodek orožnikom in včeraj je stal Milič pred porotniki radi zločina ropa. Zatočen pa je bil tudi javnega nasilstva, ker se je dejanski pregrešil na pazniku, ki ga je bil spremljal v zapore. Porotniki se ga spoznali krivega ropa, zločina javnega nasilstva pa so ga osvobodili. Sodišče mu je prisodilo 6 let težke ječe.

Ilustrovani narodni koledar. Leto X. Uredil in izdal Dragotin Hribar v Celju. Cena elegantno vezanemu izvodu 1 gld., broširanemu 70 kr.; s pošto 10 kr. več. — Koledar nosi na čelu sliko cesarjevo ter slavnostni spis o 50-letnem jubileju cesarjeve vlade. Poleg navadne koledarske vsebine podaja nam druge tvarine. Prav lepi so životopisi Luke Jerana in Fr. viteza Miklosicha, Sim. Robiča in Janka Kersnika. — Zgodovinski zanimiv je sestavek: Ljubljanski knezoški Tomaž Hren na Spodnještajerskem. Spomenica k 300-letnici njegovega imenovanja ljub. škofom 18. vinotoka 1597 leta. Omeniti je še spisa: Rast, moč in razpad osmanske države od H. Majarja. Ilustrovani narodni koledar se po svoji okusni obliki in srečno izbrani tvarini sam priporoča.

Shod poljedelcev in Nemci. O svojem času smo objavili nekaj malega o poljedelskem shodu, ki se je vršil dne 14. nov. t. l. na Dunaju ter smo obljubili prinesiti daljše poročilo o tem shodu, kadar bomo govorili z našim zastopnikom na shodu. No, iz poročila g. vit. Nabergoja se da le toliko posneti da smo se varali, ko smo — idealisti, kakor vedno — stavili v ta shod neke posebne nade. Že od neke druge strani smo izvedeli, da je bil shod bolj podeden nekaki antisemitski manifestaciji, nego pa strogo poljedelskemu shodu. To nas je iznenadilo in smo izgubili še to malce vare v neke posebne faktorje, katerim bi imelo zares biti kaj ležeče na javnem blagru. Sicer pa smo izprevidili tudi, da z Nemci skupno je nemogoče vsako delovanje bodisi na tem ali na onem polju. Vseled tega nam ne preostaja drugega, nega ustvariti si svoj temelj in delovati na istem v smislu svojega napredka. Saj so Nemci pokazali zdaj bolj nego kedaj poprej, da črtijo Slovane in da jim je vsako skupno delovanje z nami prigrinjeno še po naravi njihove politike.

Po takem je bil naslov „splošni avstrijski“ poljedelski shod za nas le gola fraza in nas je le poučil, v kolike smemo zaupati svojim nemškim sodržavljanom tudi na gospodarskem polju.

Dogodki na Češkem. V včerajšnji seji mestnega zastopa praškega so priredili prisrčne ovacije županu Podlipnyu. Sejo je otvoril podžupan in je prečital razne brzojavne čestitke, med istimi tudi čestitko mesta ljubljanskega. Potem je ustopil župan Podlipny. V hipu je gremelo v zbornici Slava-klicev. Prevzemši predsedništvo je prijavil župan Podlipny, da pride prva na vrsto razprava o proračunu. Na to je predlagal eden odbornikov, da naj se v znak zaupanja vsprejme proračun brez razprave. Ta predlog se je vsprejel soglasno in ob velikem navdušenju.

Danes ni bilo nikakih važnejših poročil o izgredih.

Razprava radi grozodejstev v Sjeničaku je dospela včeraj pred sodiščem v Zagrebu do govora javnega tožitelja. Isti toži 27 oseb radi umora in predlaga za vse smrtno kazen na višalah. Dva sta tožena radi javnega nasilstva, dva radi oddaljenega sodelovanja na umorstvu; eden pride posebej pod obtožbo. Glede 4 obtožencev je državni pravdnik odstopil od zatožbe in je predlagal, naj se isti takoj izpuste na svobodo.

Železnični promet zopet odprt. Ravnateljstvo državnih železnic javlja, da se je zopet odpril promet na železnični progi preko Pontebe v Italijo za brzovlake št. 907 in št. 902. Promet je bil pretrgan nekaj časa radi zametov.

Nesreče na morji. Od dne 17. pa do 24. novembra t. l. se je pripetilo 42 nesreč na morju. Ponesrečilo je 29 jadrnic in 13 parobrodov. A od 1. januarja sem je ponesrečilo 819 jadrnic in 534 parnikov.

Hudi viharji. Po vsej Angeški in Belgiji besne hudi orkani, ki podirajo poslopja in gozdove. V Angliji so stopile nekatere vode iz svojih strug in napravile velikanske škode. Na pobežju v Norfolku se je potopilo sedem ladij z vsem moštvo, tudi na jorkširski meji je ponesrečilo mnogo ladij. Na zemlji je menda postalo res vse narobe.

Najnovejše vesti.

Dunaj 7. (Avstrijska delegacija.) Predsednik se je spominjal toplimi besedami umrlega poveljnika vojne mornarice, barona Sternecka. Vojna mornarica je zgubila v njem junaka in izbornega strokovnjaka. Njega ime ostane nepozabno v zgodovini naše vojne mornarice. V razpravi o proračunu skupne vojne in poveljarja vojni minister, da vojska ne pozna narodnega tekmovalstva in politike. On smatra za svojo sveto dolžnost, da vso odločnostjo odbija vsaki takov poskus. — Minister more zatrditi da sleherni polk — naj je že te ali one narodnosti — stori svoje dolžnost proti vnanjim sovražnikom monarhije. V vojski je vsaka narodnost jednako spoštovana in jednako ljubljena. Delegacija je vsprejela na to ordinarij in ekstra ordinarij vojske ter dodatni kredit 7% milijonov.

Praga 6. dec. Danes se je podrla tu neka nova še ne dovršena stavba. Pet zidarjev je težko ranjenih, jeden je ubit. Stavbeni mojster se je rešil skočivši skozi okno. Šel je k svoji ženi in jej je povedal, kaj se je zgodilo. Na to je ostavil svoje stanovanje. Kmalu na to se je hotel sam umoriti v neki kopelji, vstrelivši se samokresom.

Trgovinske brzojavke in vsti.
Dunaj 6. dec. Pšenica: za jesen 9.50 9.54 Pšenica za spomlad 18.98 11.96 do 11.97 Oves za spomlad 6.45—6.46
Rž za spomlad 8.70 8.72 Kozica za maj-juni 1897. 5.50 5.51
Pšenica nova od 78 kil. f. 12.95—13.05 od 79 kil. 13.10 13.15 od 80 kil. f. 13.20—13.25, od 81 kil. f. 13.30 13.35, od 82 kil. f. — — — — — Jedina 5.80 9. — prosa 6.15—6.45
Pšenica: ponudbe slabe, brez povpraševanja. —
Predaja 8000 m. st. Vrems: mizlo.
Kava Santos good average za dec. 37.75 za april 38.75
Kava Santos good average za december 30.50 za mare 31.25 za maj 35. — za september 32.50 mirno.

Dunaj, 7. decembra 1897		predanec včeraj
Državni dolg v papirju	102.10	102.15
„ „ „ v srebru	102.10	102.20
Avstrijska renta v zlatu	122.25	122.55
„ „ „ v kronah	102.25	102.30
Kreditno akcijo	355.50	351. —
London 10 let.	120.35	120.35
Napovedi	9.55	9.55 1/2
5% k	11.80	11.80
100 let	45.50	45.50

Zobobol olajšujejo
ze bno kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljana
(Dunajska cesta)
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k.
Vis prejasne gospe prestolonaslednice-adeve nadvojvedinje
Stefanije
Steklenica velja 30 kr.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“ ki ie zajedno URAR priporoča se toplo p. n. občinstvu za popravljanje vsakovrstnih ur. Udani Friderik Golja, vratar hiše št. 8 via Solitario

Varstvena znamka: SIDA.

LINEMENT. CAPSICI COMP.

iz Richterjeve lekarne v Pragi,

pripomane četrtno, bolečino blaženo masilo, dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zastava naj se to

splošno priporočeno domače sredstvo

vedno le v originalnih steklenicah s varstveno znamko „Sida“ iz Richterjeve lekarne ter vsamo previdnostno samo steklenice s to varstveno znamko kakor originalni izdelek.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatičnemu glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nč. ter se dobiva jedino le v lekarni

Praxmarer (Ai due Mori.)

TRST — Piazza grande — TRST.

Paziti na ponarejanje.

Na Najviše povelje Njeg. c. in kr. Apost. Velikanstva.

XIX. o. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene avstro-ogerske monarhije

Ta denarna loterija — v Avstriji jedina postavno dovoljena — obsega 7278 dobitkov v gotovem denarju v skupnem znesku od 341.684 kron.

Glavni dobiček: 160.000 kron.

Za izplačanje dobitkov jamči o. kr. loterijski sklad.

Žrebanje se boče vršilo neprekinjeno dne 16. dec. 1897.

Jedna srečka stane 2 gl. a. v.

Srečke se dobivajo v eddelku za državne loterije na Dunaju L. Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, v tobakarnah, davkarijah, na poštah, brzojavah in železničnih uradih v menjalnicah itd. Načrti za kupovalce srečk brezplačno.

Srečke se dopolnjujejo proste poštne.

O. kr. loterijsko-skladno ravnateljstvo, oddelek za državne loterije.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravljajo v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20

Trpotčev sok nepresekno deluje pri vseh prehladnih sopnih organov, ter je najbolje sredstvo za prani katar, kašelj, prsobil, hripavost in vrnobol. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevaljo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo obo:

„Velecenjeni gospod lekarnik!

Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanke. Jaz sem od dveh steklenic odnesla ga kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priprečil bodem ta zdravilni sok vsem prsobilum. S spoštovanjem — Rudolf Auzio. Na Dunaju, 20 marca 1897.“

Pazi naj se torej, da je na vsaki steklenici varstvena znamka t. j. alika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo je oni pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 nč. — Razpošilja se vsaki dan poštom na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 nč. za zametek) ali pa po poštnem povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih prekušanah zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastopnj poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjskega trg št. 20.

Tiskarna Gutenberg

Gljalica ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“

13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13

TOVARNA ZA OBRTE IN CONTO - KNJIGE

zistem „Patent Workmans Chicago“

Razstirni zaved — Knjigovozstvo.

priporočuje se za prijazne naročbe se zatrdilom primernih cen in točne postrežbe.

Izdelovanje vsakevrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsezu, brošur, plakatov cenikov, računov, memorandum, okrožnic, papirja zahte in zavitkov z napisom, naslovnih listov jedilnih list, pavahil itd. itd. — Bogata zaloga glavniht, Conto-Corrent-knjig, Salid-Conti, Fatture Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriate, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjalnih čase-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem razstirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje skledio iz cinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — **ARNOLDO COEN** — Via delle Acque 5 Trst